

Ordin del Cerimoniós] *Signador Signament Signant Signantment* 'singularment' [BMetge]; «fustes de remes e de cossaris e pirates, e *signantment* la galea que patroneja Mssr. Jacme de Vilaregut» a. 1438 (*Ardits* I, 408). *Signanter* id, pres de l'adv. ll. *signanter* [1451, *AlcM*, mal entès en el doc. de 1696, *DAG*]. *Signatari Signatura* [1472; Belvitges]. *Signacle* [xv, *DAG*], rar ll. *signaculum* *Contrasignar* [*DOrt*] *Sotiasignat*, alguns: *sotiasignat* o *subsignat*

Assignar [1271]: «negun corredor no prena les corredures tro l'aver sia pesat ---, e la paga, deliurada o *assignada* al venedor», Tarifa de Bna a 1271, *EntreDL* I, 155.10. *Assignat*, -ada, freqüent en Llull (-at, *Blanq* II, 245 19, -ats II, 59 8; -ada II, 240 5) «Les mesures se deven fer axí que la cort --- al primer dia que *assignat* serà a midar --- fazen en aquesta manera ---», trad. dels *Usatges* del S. XIV (*ZRPb* III, 103); «qui diligit epulas --- non ditabitur --- Rahò d'açò pot ésser aquella que *assigna* lo propheta Ageus car diu que ---», Eiximenis (*Terç* III, 203 14), «*assignar* 20 25 000 lliures en dot: dicere dotem 25.000 librarum»; «per als gastos del estudi lo senyor son pare li ha *assignat* les rendes de les pastures que té en les seues senyories», OPou (*ThPu*, 126). *Assignable Assignació* [diccionari Torra 1647] *Assignadament Assignador Assignament Assignatari Assignatura* [1911, Vogel].

Consignar [*CostTort.*]. «perferta de sens és aquela, con lo senyor no la vol pendre, que l'emphiteota que la deu posar e *consignar* en una Taula [‘compte bancari’] que estia per nom d'ell --- e l'emphiteot -- no n deu gens pendre --- pus l'aura *consignat* --- car si u faya no val re la proferta» (ed. Ol, 219-220); Busa-N.; «*consignar* lo deute de algú: assignare nomen alicuius», OPou (*ThPu*, 117); *consignació* [Busa-N.; Lacav]. *Consignador* i *consignatari* [Lacav.]. *Consigna* [Belv.].

Designar [Lacav], pres del ll. *designare* id; *designable*, *designació* [Belv.], *designador*, *designatiu* *Designi*, del b. ll. *designum* [1649, ross., RLR LXIII, 96], veg *respecte* (*ESPECTACLE*) i *DTo* 1647 *designa* o *designi* «Vés-te'n, vés-te'n, fill meu, no tinguis pena: / segueix sempre els *designis* del teu cor», Pijoan (*El meu Joan Maragall*, 120, v. 62).

Insigne [BMetge], pres del ll. *insignis* 'assenyalat, notable, insigne', *Somni*, Ri, 206 10 «Les tues *insignes* virtuts merexen pus tost lahor que incitació», JnEsteve (*LiEleg*, k-4-c). «Aportist la creu benigna: / en aquella t'han clavet / com a malfactor *insigne*, / ab molta impietat», FcPrats, a 1487; «--- puis som tan indigne / los actes descriure - del Doctor *insigne*, / gran Ramon Llull nostre - qual no puc compendre», Gaspar Calaf a 1502; «Al mallorquí nostre, cascú per si culla / llaors adequades als actes *insignes*», Antoni Massot, a. 1502 (*JMBover*, *B: Escr Bal*, 156 14 7, 135.2.4, 475 1 8); *insigna* JMarc (*Dicc Rims*, grafia or, 455) *Insignament* [Belv.] *Insignia* [Busa-N: -ies de honra, -ses de victòria, *DTo* 1647; Belv.] ll. *insignia*, pl. de *insigne* id. «el mas de Serra Bruna era justament una de les pogues payrals de renom qu'encara 60

tenia issada l'insigna de sos propietaris», MrnVayreda (*Sang Nova* I, xii, 83); rarament *ensigna*, *ensigno* *Insignir*, rar

Persignar [Lacav], ll. *persignare* 'registrar', 'tatuar' i en b. ll. 'persignar': «Aí Sant Llop d'Horsavinyà, / amb un polze de tità / *persigneu*-nos tot el món, / des de dalt del campanar, / en el trenc de l'horizont», Coromines, *T de Bajalta* (O C, 218a). Alguns ho han alterat en *persenyar* o *presignar*; *persignació*; *persenyador*

Resignar [BMetge, ed. Riq, 242 18], pl. *resignare* 'rompre el segell que enclou alguna cosa, anullar'; el *DAG* i *AlcM* en donen cites dels *Ardits*; Busa-N. *Resignació* (r de *càrrec* *DTo* 1647), Belv. *Resignat* *Resignatari*

CPT: *Signifer* [Lacav]. *Significar* [*Hom*], ll. *significare*: «aquesta ciutat que om apela Tirus *significa* las tribulacions d'aquest segle, e l'altre, que om apela Sidon, *significa* lo poble ---», *Hom*, 7v6; freqüent en Llull (V. supra), *Merav*, *NCl* I, 153-4; *Blanq* I, 199 2, 296.1; «aparec als discipols --- e *signifiquen* los religiosos qui tenen ---», *VidesR*, 90v2, n 97, 83r1, n. 25, traduint Reixac (*Q*, 29 5, trad. fr. ant. *senefier*) ll. *significare*; doc. ross. de 1313 (*InuLC*) «Lo grer enclou peccat, mas *significa* cí N. Sr. Déu, que --- vol guany ---», Sant Vicent Ferrer (*Quar*, 247 86); «les mullers planyent-se de Adonides mort, e *signifiquen* quan les dones ploren los fillets» id (vol. Harrison, 88v7f).

Significació [Aversó, *Torc* I, 42]. *Significança* ant. [*Hom.*, 8v15]; *Blanq* II, 197.17, Reixac, *Questa*, 28 34, 36, trad. fr. ant. *senefiance* «Lo cavaller en *significança* de caritat deu besar l'escuder, e donar-li queuxada», Llull (*Orde de Cavalleria*). «En Romasset jutglar cantà altes veus davant lo Sr. Rey un servenesc novell, que l Sr. Infant En Pere hac feyt a honor del dit Sr. Rey --- que *significava* la corona e l pom e la verga, e segons la *significança* lo Sr. Rey que havia de fer», Muntaner (Casac. IX, 26 16) *Significat* subst. m. «lo *significat*», Llull (*Blanq*, *Aplicació de l'Art*, *NCl* III, 396 3, 396 4f., 396 7f), JoMartorell (*DAG*): del b. ll. *significatus*, -atus, id. emprat per Dante (*De Vulg El* II, iii, 3). *Significable*. *Significament* [Belv.]. *Significant* [Belv.]; *insignificant* [Lab 1840]; *insignificància* *Significatiu* [Belv.]; *significativament* [Busa-Nebrixa]. *Significatòria* [segles xv, xvi, diccionari Aguiló].

¹ LXXIV, 3e Alguns mss porten *senyal* en lloc de *senya*, però és evident que calia preferir *senya* com ho ha fet Bohigas (*NCl* III, 104) explicant 'senyal nàutic' en el glossari: no sols perquè ho demana així el context sinó perquè l'error s'explica com a diplografia dels dos -al que segueixen, perquè hauria estat una cacofonia intolerable, i perquè és la «lectio difficilior» En el vers darrer cal sens dubte llegir *proeje l* per més que uns mss. portin *penjant* i dos dels bons *proejant*, que de cap manera, essent amètric, no es pot conservar, per més que s'allegui llicència poètica: comptar *proejant* com dues síl·labes no gosaria fer-ho ni un poeta del S. XIX, i en el xv